

GÓRNOŚLAZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLAZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.

OGŁOSZENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milimetry kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA I EKSPEDYCJA
znajduje się w Katowicach, Rynek 12

Nr. 160

Katowice, sobota 14-go lipca 1928.

Rok 27

Doniosły zjazd w Wilnie.

Warszawa. (Tel. wł.) Dzienniki donoszą, że na zjazd legionistów, który odbędzie się 12 sierpnia w Wilnie, przybędzie także marsz. Piłsudski. Zamierza on wygłosić mowę, która stanowić będzie uzupełnienie programu działania, zaznaczonego w niedawnym wywiadzie. Do zjazdu czynione się już

przygotowania, celem umożliwienia pobytu około 30.000 osobom. Utworzył się specjalny komitet z biskupem Bandurskim i wojwodą Raczkiewiczem na czele. Marsz. Piłsudski zamierza zabawić kilka dni w Wilnie i uczestniczyć również w otwarciu targów wileńskich.

O wznowienie rokowań polsko-niemieckich.

Warszawa. (Tel. wł.) Półurzędowa „Epo-ka“ donosi w związku z notą niemiecką wręczoną rządowi polskiemu w sprawie rokowań handlowych, że są to pierwsze próby, dążące do ich wznowienia.

Obecnie po zmianie rządu w Niemczech, jak można było przewidywać, kwestja podjęcia rokowań handlowych z Polską staje się znów aktualna. Z głosów prasy niemieckiej, wynika zresztą, że miarodajne obecnie czynniki w Niemczech zdają sobie lepiej sprawę z konieczności dojścia do porozumienia z Polską.

Jest jednak rzeczą konieczną, aby nadchodzące rokowania nie zostały wznowione tylko formalnie; obu stronom musi zależeć na tem, by w niedalekiej przyszłości doprowadziły one do pożądanego dla obu krajów pozytywnego wyniku.

Trzeba więc wyrazić życzenie, aby przedewszystkiem usunąć wszelkiego rodzaju wątpliwości i trudności, które powstały w toku poprzednich okresów rokowań, aby następnie obie delegacje mogły prowadzić pertraktacje rzeczowo, opierając się przytem ściśle na dawniej uzgodnionych podstawach.

Gdy wyrobi się ta pewność, nie stanie już nic na przeszkodzie szybkiemu wznowieniu i zakończeniu rokowań.

W rozmowie z przedstawicielem „American News“ delegat polski, p. Twardowski zaznaczył, że szkic traktatu zapewne zostanie przedłożony obydwóm rządóm jeszcze przed końcem lata.

Rokowania uległy znacznej zwłoce wskutek kryzysu parlamentarnego i wyborów w Niemczech. Według zdania p. Twardowskiego, należy się spodziewać, że nowy gabinet niemiecki rychło zaznajomi się z odnośnymi problemami, dzięki czemu dojdzie do porozumienia będzie wkrótce możliwe.

Minister Twardowski wyraża opinię, że jeżeli traktat zostanie podpisany, będzie to miało dla obydwóch państw duże znaczenie zarówno ekonomiczne jak i polityczne.

Nacjonalisci o rokowaniach polsko-niemieckich.

Berlin. (PAT.) Dzienniki niemiecko-narodowe donoszą o wręczeniu odpowiedzi niemieckiej na ostatnią notę polską w sprawie rokowań handlowych, podkreślając, że domysły na temat zmiany sytuacji w rokowaniach polsko-niemieckich wskutek utworzenia nowego rządu niemieckiego i udzielenia nowych instrukcji posłowi niemieckiemu w Warszawie p. Rauscherowi nie odpowiadają faktom. Rząd niemiecki — oświadczają dzienniki — nadal stoi na stanowisku, że miarodajny dla obustronnych ustępstw gospodarczych jest protokół berliński, ustalony przez ministra Stresemanna i dyrektora Jackowskiego. Odpowiedź niemiecka — jak zapewniają dzienniki utrzymywana jest w tonie przychylnym tak, iż należy się liczyć z podjęciem rozmów między pełnomocnikami obu rządów w najbliższym już czasie. Rokowania delegacyjne przynuszczałnie rozpoczną się dopiero po ferjach letnich.

Polska oskarża Litwę.

Geneva. (Pat.) Delegat rządu Rzeczypospolitej przy Lidze Narodów, p. Sokal, w dniu 11 bm. wręczył sekretarzowi generalnemu Ligi Narodów notę następującą: Mam zaszczyt przy niniejszem podać odpis noty, doręczonej dnia 23 czerwca r. b. przez p. Sidzikauskasa imieniem rządu litewskiego posłowi polskiemu w Berlinie, odpis projektu paktu, załączonego do wyżej wymienionej noty i odpis odpowiedzi rządu polskiego. Byłbym bardzo zobowiązany, gdyby Pan zechciał podać te teksty do wiadomości członkom Ligi Narodów.

Rząd polski przy tej okazji z naciskiem stwierdza, że projekt litewski usiłuje zakwestjonować nienaruszalność terytorjum polskiego, kwestjonuje decyzję Rady Ligi Narodów i Konferencji Ambasadorów, zmierza do narzucenia Polsce wyrzeczenia się zbrojnej obrony swych granic i osłabienia bezpieczeństwa państwa. Stwierdza niemożność ustanowienia między obu państwami bezpośredniej komunikacji kolejowej, pocztowej i telegraficznej, żąda wypłacenia Litwie przez państwo polskie odszkodowania bez uwzględnienia jakiegokolwiek wzajemnej pretensji, któraby mogła być przedstawiona później.

Jest oczywiście, że projekt ten nie może stanowić podstawy układu, przewidzianego w rezolucji Rady Ligi Narodów, a mającego na celu stworzenia między

Polską a Litwą dobrego porozumienia, od którego zależy bezpieczeństwo. Wobec tego rząd polski znalazł się w niemożności przyjęcia do wiadomości propozycji rządu litewskiego. Mimo wszystko rząd polski jest zdecydowany użyć wszystkich dróg, któreby mogły doprowadzić do układu z rządem litewskim i w tym celu rząd polski proponuje rządowi litewskiemu dalsze prowadzenie rokowań, rozpoczętych w marcu rb.

Beznadziejność rokowań polsko-litewskich.

Gdańsk. (Pat.) Z Kowna donoszą, że w litewskich kołach politycznych oceniają szanse podjęcia polsko-litewskich rokowań bardzo niekorzystnie. Organ rządowy „Lietuvos Aidas“ nazywa przedłożony przez Litwinów delegacji polskiej projekt o nieagresji najdalej posuniętym kompromisem. Decyzja Rady Ambasadorów w sprawie wileńskiej jest — zdaniem tego dziennika — dla Litwinów nieobowiązująca. Jeśli Polacy nie są w stanie zrozumieć — kończy „Lietuvos Aidas“ — iż Litwa nigdy nie da się skłonić do rezygnacji z Wilna, to w takim razie porozumienie nie jest możliwe.

Warszawa. (AW.) W rządowych kołach litewskich rozważany jest projekt zwrócenia się do Ligi Narodów, aby wydelegowała na sierpniową konferencję która odbędzie się w Królewcu, neutralnego delegata z prawem arbitrażu.

Amnestja w Polsce.

Warszawa. (PAT.) W związku z oczekiwanym powrotem do Warszawy Prezydenta Rzplitej, który w myśl artykułu 44 Konstytucji wraz z Ministrami podpisuje ustawy i zarządza ich ogłoszenie, należy spodziewać się w najbliższych dniach ukazania się

ustawy amnestyjnej w Dzienniku Ustaw. Ze swej strony Ministerstwo Sprawiedliwości wydało już zawczasu wszelkie niezbędne zarządzenia i instrukcje, aby postanowienia ustawy amnestyjnej mogły być wprowadzone w życie natychmiast po jej ogłoszeniu.

Co to jest gmina?

Gmina jest publiczno-prawnym związkiem ludności, zdanej na wspólne, sąsiedzkie współżycie pod przymusową przynależnością członkostwa.

Jest to nankowe określenie pojęcia i znaczenia wyrazu gmina.

W pojęciu i zrozumieniu ludowym należałoby wyraz „gmina“ tak określić: Gmina jest to zbiorowa osada ludzi w stosunku prawnym i publicznym, w której osadnicy żyją po sąsiedzku i dopóki w tejże osadzie mieszkają, są teje przymusowymi członkami.

Gmina jest więc każda wioska i gminą jest każde miasto. Tak mieszkańcy wioski jak miasta żyją obok siebie jako sąsiedzi i stanowią sobą i swym dobytkiem gminę.

Mieszkańcy gminy powinni żyć między sobą po sąsiedzku, to znaczy: jeden drugiego powinien w potrzebie wspomagać i ratować nie tylko dobrem słowem i radą, ale więcej jeszcze czynem. — Dalej mieszkańcy jednej i tej samej gminy, będąc teje przymusowymi członkami, mają wspólne, równe i jednakie prawo do korzystania z urządzeń gminnych, jak również obowiązuje ich wszystkich równe prawo do spełniania obowiązków, jakie ta wspólna osada na wszystkich nakłada.

Gmina będąc historycznie starszym tworem aniżeli państwo, nie może jednakże być państwem w państwie, przeciwnie jest rządowi państwowemu podległa, a zakres jej władzy jest więcej i prawie że wyłącznej natury miejscowej.

Rozróżniamy gminy wiejskie — wsie i gminy miejskie — miasta. Zakres władzy gminnej w wsiach i miastach jest rozległy. Gminom podlega: budowa dróg i utrzymanie tychże w dobrym stanie, rozbudowa ruchu komunikacyjnego, zaopatrzenie mieszkańców w zdrową wodę i światło — w dziedzinie kultury i oświaty ludowej: utrzymanie szkół ludowych, dokształcających i średnich, bibliotek ludowych i czytelni; — odnośnie zdrowotności: utrzymanie wodociągów, kanalizacji, szpitali, publicznych ogrodów, kąpiel i boisk do gier dla młodzieży; — odnośnie zaś dobrobytu: utrzymywanie kas oszczędności i pożyczkowych, biura pośrednictwa pracy, dla biednych utrzymywanie tanich kuchni ludowych i otoczenie bezdomnych opieką mieszkaniową. — Gminie podlega również opieka wszechstronna nad własnymi ubogimi. Oprócz tych czynności ciąży na gminie ponadto czysto zwierzchnicze obowiązki, i tak: Urząd gminny spełnia czynności policji budowlanej, zdrowotnej, przemysłowej, obyczajowej i bezpieczeństwa publicznego i prywatnego, jest współczynnym w miejscowych kásach chorych i zawiaduje gminnym rejestrem cywilnym, oraz przeprowadza wszelkie wybory.

Z tego, co dotąd o gminie powiedzieliśmy, widzimy, że zakres władzy gminnej jest olbrzymi, oraz tak dla dobra każdego pojedynczego jak i wszystkich razem mieszkańców decydujący.

Władzę w gminach sprawują i wykonują rady gminne — po wioskach urzędy z sołtysami i ławnikami — po miastach magistraty z burmistrzami i radcami miejskimi.

Rady gminne są wybieralne, to znaczy: mieszkańcy danej gminy wybierają przez głosowanie swoich zastępców. Ilość zastępców — radnych — jest zależna od liczebności każdej gminy. Ustawy krajowe regulują czasokres urzędowania rady gminnej i liczbę radnych w każdej gminie poszczególnej.

Władza państwowa może każdą radę rozwiązać i naznaczyć do końca czasokresu urzędowania rozwiązanej rady t. zw. radę komisaryczną albo też wypisać nowe wybory gminne.

Każda rada gminna wybiera urzędników gminnych na mocy wyborczej ordynacji gminnej. Władza państwowa może każdego sołtysa, każdego burmistrza w razie nieprawidłowego urzędowania lub nadużywania władzy zwierzchniczej zawiesić w urzędzie i naznaczyć sołtysa lub burmistrza komisarycznego.

